

بررسی کاربولوژیکی برخی از گونه های جنس شبدر (*Trifolium sp.*) موجود در بانک ژن منابع طبیعی ایران

سید محسن حسام زاده حجازی و مهدی ضیائی نسب

تهران، مؤسسه تحقیقات جنگلها و مراتع، بانک ژن

تاریخ دریافت: ۸۴/۰۸/۰۸ تاریخ پذیرش: ۸۵/۰۴/۱۲

چکیده

سرده (جنس) شبدر با داشتن ۲۴۸ گونه، یکی از مهمترین گیاهان علوفه ای از خانواده Fabaceae بشمار می رود. بین گونه های مختلف آن از نظر مورفولوژیکی و سیتوژنتیکی تنوع زیادی وجود دارد. برای بررسی تنوع سیتوژنتیکی از سیستم آنالیز تصویری استفاده شد. بدین منظور، بذرهاي ۱۹ ژنوتیپ متعلق به ۱۰ گونه مختلف کشت گردید و پس از جوانه زنی بذرها از مرستم انتهایی ریشه برای مطالعات کاربوتیپی استفاده شد. تعداد کروموزومهای پایه در ژنوتیپهای مورد بررسی بین $X=5$ (دو ژنوتیپ، دیپلوئید)، $X=7$ (سه ژنوتیپ، دیپلوئید) و $X=8$ (۱۲ ژنوتیپ، دیپلوئید و دو ژنوتیپ، تتراپلوئید) متغیر بود. براساس جدول دو طرفه Stebbins ژنوتیپهای ۲۷، ۷۵۸۵ و ۵۱۵۶ در گروه ۲A و سایر ژنوتیپها در گروه ۱A قرار گرفتند. پلات ژنوتیپها براساس دو پارامتر A_1 و A_2 و کلاسهای تقارنی جدول استیبنز نتایج مشابهی را نشان داد. تجزیه واریانس داده های حاصل از کلیه صفات مورد مطالعه در قالب طرح CRD نشان دهنده اختلاف معنی داری بین ژنوتیپها در سطح ۱ درصد است. تجزیه به مؤلفه های اصلی نشان داد که سه مؤلفه اول در مجموع بیش از ۹۲ درصد از واریانس موجود بین ژنوتیپها را توجیه می نماید، بطوریکه در مؤلفه اول صفات طول کل کروموزوم (TL)، طول بازوی بلند (LA)، درصد نسبی طول بازوی بلند (%LA)، طول بازوی کوتاه (SA) و درصد نسبی طول بازوی کوتاه (%SA) بیشترین نقش را در ایجاد تنوع داشتند. در مؤلفه دوم صفات نسبت بازوها، شاخص سانترومیری و درصد شکل کلی با داشتن بالاترین ضرایب بردارهای ویژه، دارای بیشترین اهمیت در واریانس بین ژنوتیپها است. برای گروه بندی ژنوتیپها براساس صفات کاربوتیپی، تجزیه کلاستر به روش UPGMA انجام شد که با برش دندروگرام در فاصله ژنتیکی ۳/۸۹، ژنوتیپها در سه کلاس مختلف قرار گرفت. در این بررسی بیشترین فاصله ژنتیکی بین دو ژنوتیپ *T.hybridum* (۲۷) و *T.hirtum* (۳۷۰۴) و کمترین فاصله ژنتیکی بین دو ژنوتیپ ۳۱۴ و ۲۱۳۹ متعلق به گونه *T.fragiferum* مشاهده شد. دیاگرام حاصل از پراکنش ژنوتیپها براساس دو مؤلفه اصلی اول و دوم، ژنوتیپهای مورد بررسی را در سه گروه متمایز قرار می دهد که این امر مؤید نتایج حاصل از تجزیه کلاستر است. در تجزیه کلاستر (UPGMA) بر اساس دو پارامتر A_1 و A_2 ، با برش دندروگرام در فاصله ژنتیکی ۱/۷۵ ژنوتیپها از لحاظ تکاملی در سه گروه متمایز قرار گرفت. بر این اساس دو ژنوتیپ *T.repens* (Alice) و *T.subterraneum* (۷۵۹۳) کمترین مقدار فاصله ژنتیکی را نشان می دهند و بیشترین مقدار فاصله ژنتیکی بین دو ژنوتیپ *T.hybridum* (۲۷) و *T.alexandrinum* (۸۳۱۳) مشاهده شد.

واژه های کلیدی: تجزیه به مؤلفه های اصلی، تجزیه کلاستر، سیتوژنتیک، سیستم آنالیز تصویری، شبدر.

مقدمه

شبدر از تیره Fabaceae و جنس *Trifolium* است که با داشتن ۲۴۸ گونه، یکی از مهمترین گیاهان علوفه ای بشمار می رود. بین گونه های مختلف شبدر از نظر خصوصیات مورفولوژیکی و سیتوژنتیکی تنوع زیادی وجود دارد. با توجه به اینکه کروموزومها، حامل ژنها بوده و خصوصیات گیاهی تا حدود زیادی تحت کنترل مواد ژنتیکی هسته می

شماره ۳، پاییز ۱۳۸۵، جلد ۱۹، شماره ۳، پاییز ۱۳۸۵

کاربوتیپی، جمعیتها و گونه های فوق در ۵ کلاستر قرار گرفته اند. بنحوی که چهار جمعیت *Lordegan*, *Shazand*, *Kordestan* و *Enag* از گونه *T.resupinatum* در اولین کلاس، دو جمعیت دیگر *Harati* و *Soriyan* از همان گونه بصورت جداگانه در کلاستر های ۲ و ۳ و گونه های *T.alexandrinum* و *T.fragiferum* نیز بترتیب در کلاسترهای ۴ و ۵ قرار می گیرند در این بررسی فاصله زیاد *T.fragiferum* از سایر ژنوتیپها را نشان دهنده اختلاف ژنومی آن با دیگر ژنوتیپها بیان نموده اند (۷). مطالعات کروموزومی انجام شده روی گونه های خویشاوند شبدر سفید مشخص نموده است که سه گونه *T.nigrecens* ($2n=2X=16$)، *T.occidentale* ($2n=2X=16$) و *T.uniflorum* ($2n=4X=32$) خویشاوندی نزدیکی با شبدر سفید دارند زیرا آنها به راحتی با این گونه تلاقی پیدا کرده و تولید هیبریدهای بین گونه ای می نمایند و دلیل این موضوع را شباهت بسیار زیاد کروموزومهای گونه های فوق با کروموزومهای شبدر سفید در مرحله پروفاز میوز I هیبرید F_1 آنها می دانند (۱).

با توجه به تنوع بسیار زیاد گونه های مختلف جنس شبدر از لحاظ تعداد کروموزوم پایه و خصوصیات سیتوژنتیکی، عمده ترین اهدافی که در این بررسی دنبال شده است عبارتند از:

- ۱- مطالعه و بررسی سیتوژنتیک برخی گونه های جنس *Trifolium* از نظر کاربوتیپ و سطوح پلوئیدی.
- ۲- تعیین کاربوتیپ تاگزنونها بمنظور تعیین عدد کروموزومی، مطالعه شکل و اندازه کروموزومها.
- ۳- یافتن فاصله ژنتیکی، قرابت و خویشاوندی بین گونه های مورد مطالعه از طریق روشهای آماری چند متغیره.

مواد و روشها

بمنظور بررسی تنوع در گونه های مختلف جنس شبدر از لحاظ خصوصیات کاربوتیپی، ۱۹ ژنوتیپ از ۱۰ گونه

باشد، لذا یکی از روشهای بررسی تنوع در میان ارقام و گونه های مختلف گیاهی، انجام مطالعات سیتوژنتیکی است. بدیهی است گونه هائیکه از لحاظ پارامترهای سیتوژنتیکی و خصوصیات کاربوتیپی بهم شبیه هستند در روابط بین گونه ای، قرابت بیشتری داشته و در صورت وجود صفات مطلوب در این گونه ها، امکان تلاقی بین گونه ای، برای جمع آوری ژنهای مطلوب در یک گیاه، وجود خواهد داشت.

مطالعات کاربوتیپی انجام شده در سرده (جنس) شبدر نشان می دهد که تعداد کروموزوم پایه در گونه های مختلف آن ۵، ۶، ۷، ۸ می باشد که حدود ۸۰ درصد از گونه ها دارای تعداد کروموزوم پایه $X=8$ بوده و حدود ۲۰ درصد از گونه ها نیز پلی پلوئید بوده و تنوع پلوئیدی نشان می دهند (۱). انجام مطالعات سیتوژنتیکی در گونه *T.scabrum* نشان داده است که این گونه دارای تعداد کروموزوم $2n=10$ و $2n=12$ بوده که این پدیده تنوع در تعداد کروموزوم را، به تعدادی از فاکتورهای اکولوژیکی مربوط به محیط پیدایش آنها نسبت می دهند (۳). در بررسیهای کروموزومی دو گونه شبدر سفید و شبدر قرمز مشخص شده است که شبدر قرمز دارای تعداد کروموزوم $2n=2x=16$ بوده و فرمول کاربوتیپی آن شامل ۷ جفت کروموزوم متاسانتریک و یک جفت کروموزوم ساب متاسانتریک می باشد. همچنین در شبدر سفید تعداد کروموزوم $2n=4x=32$ بوده و فرمول کاربوتیپی آن شامل ۱۱ جفت کروموزوم متاسانتریک و ۵ جفت کروموزوم ساب متاسانتریک است (۹). با انجام مطالعات سیتوژنتیکی در ۶ جمعیت از گونه *T.resupinatum* و ۴ گونه *T.pratense*، *T.repens*، *T.fragiferum* و *T.alexandrinum*، تعداد کروموزومها در گونه های مورد مطالعه از $2n=14$ در شبدر قرمز تا $2n=32$ در شبدر سفید متغیر بوده و تعداد کروموزومهای پایه $X=7$ و $X=8$ گزارش شده است، این تحقیقات نشان می دهد که در تجزیه کلاستر (Ward و UPGMA) بر اساس صفات

شکل کلی (%TF) (۲) محاسبه گردید. برای تعیین نوع کروموزومها از روش Levan استفاده شد (۴). جهت تجزیه آماری داده های بدست آمده از پارامترهای کاربوتیپی، از طرح کاملا تصادفی (CRD) با ۳ تکرار استفاده شد. برای تعیین نقش هر یک از صفات اندازه گیری شده در ایجاد تنوع بین ژنوتیپها از تجزیه به مؤلفه های اصلی، و برای گروه بندی ژنوتیپها از تجزیه کلاستر به روش UPGMA و با استفاده از نرم افزارهای JMP SAS Version 6.12.، EXCEL Version 2004 استفاده گردید.

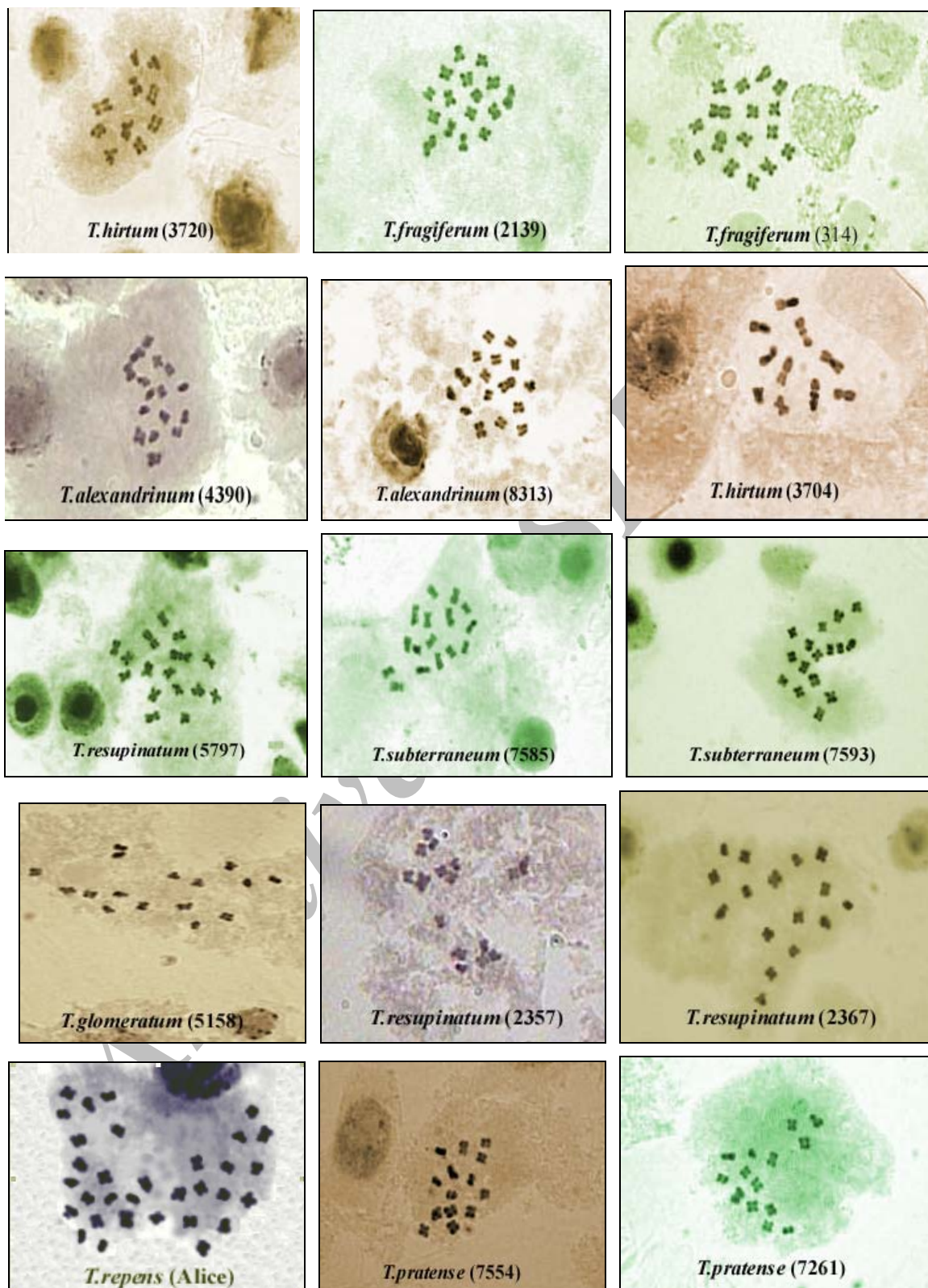
جدول دو طرفه Stebbins برای مقایسه تقارن کاربوتیپی

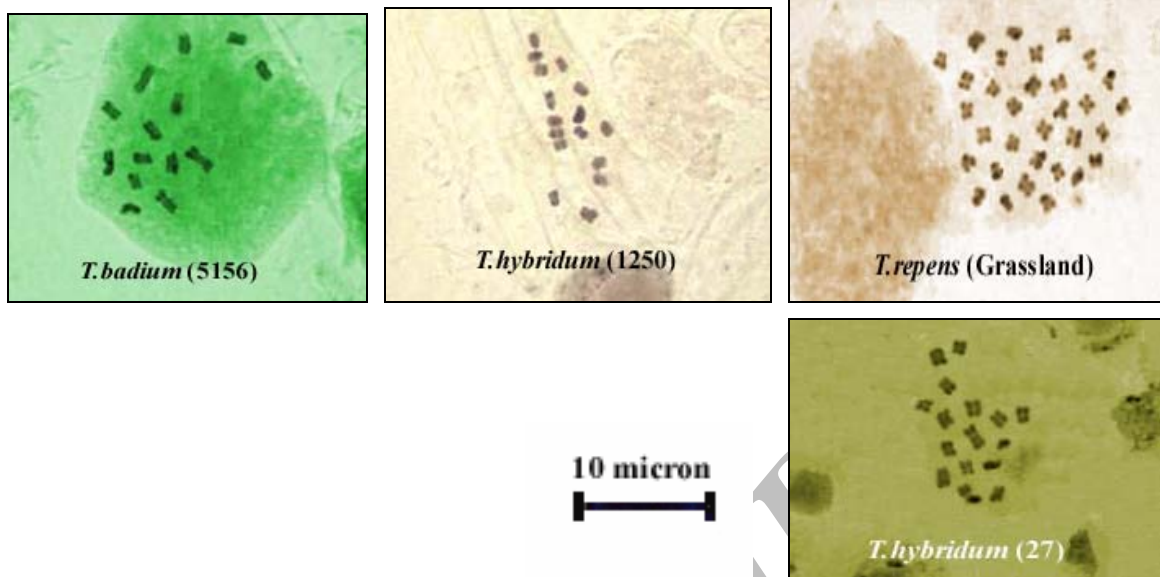
کوچکترین کروموزوم / بزرگترین کروموزوم	نسبت کروموزومهای با Arm ratio بزرگتر از ۲			
	۰	۰/۰۱-۰/۵۰	۰/۵۱-۰/۹۹	۱
<۲:۱	۱A	۲A	۳A	۴A
۲:۱-۴:۱	۱B	۲B	۳B	۴B
>۴:۱	۱C	۲C	۳C	۴C

نتایج و بحث

تصویر متافاز میتوزی ژنوتیپهای مورد مطالعه همراه با کاربوگرام و نمونه ای از کاربوتیپی اندازه گیری شده با نرم افزار Micromasure بترتیب در شکل های شماره ۱، ۲ و ۳ و نتایج حاصل از تجزیه کاربوتیپی آنها در جدول شماره ۱ نشان داده شده است. از لحاظ تعداد کروموزوم پایه بین گونه ها، پایه های کروموزومی متفاوتی (۵، ۷، ۸) (X=) مشاهده شد که این امر بیانگر تنوع بین گونه ها می باشد. طبق جدول ۱ گونه *T.repens* تنها گونه تتراپلوئید با تعداد کروموزوم $2n = 4X = 32$ بود. Sheidai و همکاران (۱۹۹۸) و دانشکده کشاورزی Yuxi (۱۹۹۳) نیز با مطالعه این گونه نتایج مشابهی را گزارش نموده اند. (۷ و ۹). از بین گونه های مورد مطالعه دو گونه *T.pratense* و *T.badium* دارای

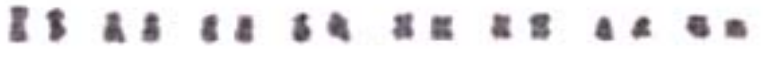

مختلف متعلق به ۵ بخش از نظر تاگرونومی مورد مطالعه سیتوژنتیکی قرار گرفت. به این منظور ابتدا بذرها، پس از ضد عفونی با هیپوکلرید سدیم ۲۰ درصد بمدت ۱۰ دقیقه روی کاغذ صافی استریل داخل پتری دیش تحت شرایط کنترل شده با رطوبت ۷۰ درصد، دمای ۲۰ درجه سانتی گراد و دوره نوری ۱۲ ساعت کشت شد و پس از جوانه زدن و رشد ریشه به طول ۱-۰/۵ سانتیمتر، قسمت انتهایی ریشه آنها جدا گردید و سپس بترتیب مراحل پیش تیمار (۰/۵ درصد محلول اشباع شده آلفا بروموفتالین)، تثبیت (محلول لویتسکی Levitsky fluids) مرکب از محلول کرومیوم تری اکسید و فرمالدئید ۴۰ درصد به نسبت ۳:۲، هیدرولیز (هیدروکسید سدیم یک نرمال) و رنگ آمیزی (مخلوط هماتوکسیلین ۴ درصد و یک گرم سولفات آمونیم فریک) انجام و پس از تهیه اسلاید به روش اسکواش، تصاویر کروموزومی تهیه شد (۵) مطالعات کروموزومی با استفاده از سیستم آنالیز تصویری با بزرگنمایی $1110 \times$ انجام (Digital Color Video Camera, Olympus میکروسکوپ BH-2 مدل SSC, DC18P) پس از بررسی و تهیه کاربوتیپی برای هر ژنوتیپ، با استفاده از نرم افزار Micromasure، از هر اسلاید مورد بررسی حداقل ۳ سلول (تکرار) انتخاب و تعدادی از پارامترهای سیتوژنتیکی نظیر طول کل کروموزوم (TL)، درصد طول نسبی هر کروموزوم (%of set)، طول بازوی بلند (LA)، درصد طول نسبی بازوی بلند (%LA)، طول بازوی کوتاه (SA)، درصد طول نسبی بازوی کوتاه (%SA)، نسبت بازوها (Arm ratio:L/S) و شاخص ساترومیری (CI) که بیانگر نسبت بازوی کوتاه به طول کل کروموزوم است، محاسبه گردید. در این بررسی برای تعیین وضعیت تکاملی و مطالعه تقارن کاربوتیپی ژنوتیپهای مورد مطالعه از جدول دو طرفه Stebbins استفاده شد (۸) و پارامترهایی نظیر اختلاف درصد طول نسبی بزرگترین و کوچکترین کروموزوم (DRL)، شاخص نامتقارن بودن درون کروموزومی (A₁)، شاخص نامتقارن بودن بین کروموزومی (A₂) (۶) و درصد

شکل شماره ۱ - تصاویر متافاز میتوزی ژنوتیپهای مورد مطالعه

<i>T. fragiferum</i> (314)	
<i>T. resupinatum</i> (۲۳۵۷)	
<i>T. resupinatum</i> (۲۳۶۷)	
<i>T. resupinatum</i> (۵۷۹۷)	
<i>T. alexandrinum</i> (۴۳۹۰)	
<i>T. alexandrinum</i> (۸۳۱۳)	
<i>T. subterraneum</i> (۷۵۸۵)	

<i>T.subterraneum</i> (۷۵۹۳)	
<i>T.hybridum</i> (۲۷)	
<i>T.hybridum</i> (۱۲۵۰)	
<i>T.glomeratum</i> (۵۱۵۸)	
<i>T.pratense</i> (۷۵۵۴)	
<i>T.pratense</i> (۷۲۶۱)	
<i>T.badium</i> (۵۱۵۶)	
<i>T.hirtum</i> (۳۷۰۴)	
<i>T.hirtum</i> (۳۷۲۰)	
<i>T.repens</i> (Alice)	
<i>T.repens</i> (Grassland)	
	

شکل شماره ۲- کاریوگرام ژنوتیپهای مورد مطالعه براساس طول کروموزوم و بزرگنمایی $\times 1880$.

شکل شماره ۳- نمونه ای از کاریوتیپ اندازه گیری شده با نرم افزار Micromeasure

جدول شماره ۱- ویژگیهای کاریوتیپی به همراه پارامترهای سنجش تقارن در گونه‌های مختلف سرده (جنس) شبدر (*Trifolium. sp*)

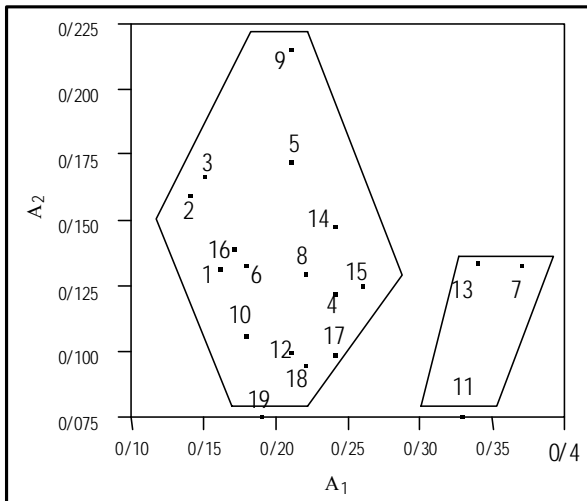
ژنوتیپ (کد بانک ژن)	منشا	2n	X	A ₁	A ₂	DRL	%TF	فرمول کاریوتیپی	
<i>T.fragiferum</i> (۲۱۳۹)	استرالیا	۱۶	۸	۰/۱۶	۰/۱۳۲	۱A	۵/۲۱	۴۵/۶۰	۸m
<i>T.fragiferum</i> (۳۱۴)	کرج	۱۶	۸	۰/۱۴	۰/۱۶۱	۱A	۵/۸۱	۴۶/۱۳	۸m
<i>T.resupinatum</i> (۲۳۵۷)	کرج	۱۶	۸	۰/۱۵	۰/۱۶۸	۱A	۶/۴۹	۴۵/۷۴	۸m
<i>T.resupinatum</i> (۲۳۶۷)	نامشخص	۱۶	۸	۰/۲۴	۰/۱۲۳	۱A	۴/۹۹	۴۳/۲۱	۸m
<i>T.resupinatum</i> (۵۷۹۷)	سربند-مرکزی	۱۶	۸	۰/۲۱	۰/۱۷۳	۱A	۶/۵۹	۴۱/۱۵	vm+۱sm
<i>T.hybridum</i> (۱۲۵۰)	زنجان	۱۶	۸	۰/۱۸	۰/۱۳۴	۱A	۵/۴۷	۴۴/۷۵	vm+۱sm
<i>T.hybridum</i> (۲۷)	آمریکا	۱۶	۸	۰/۳۷	۰/۱۳۴	۲A	۵/۳۶	۳۶/۴۳	۵m+۳sm
<i>T.alexandrinum</i> (۴۳۹۰)	اصفهان	۱۶	۸	۰/۲۲	۰/۱۳۱	۱A	۴/۶۸	۴۳/۵۸	۸m
<i>T.alexandrinum</i> (۸۳۱۳)	کرج	۱۶	۸	۰/۲۱	۰/۲۱۶	۱A	۷/۶۹	۴۱/۸۶	vm+۱sm
<i>T.glomeratum</i> (۵۱۵۸)	فرانسه	۱۶	۸	۰/۱۸	۰/۱۰۷	۱A	۳/۷۸	۴۵/۱۰	۸m
<i>T.subterraneum</i> (۷۵۸۵)	گرگان	۱۶	۸	۰/۳۳	۰/۰۷۶	۲A	۲/۵۳	۳۷/۹۹	۶m+۲sm
<i>T.subterraneum</i> (۷۵۹۳)	گرگان	۱۶	۸	۰/۲۱	۰/۱۰۱	۱A	۳/۸۹	۴۱/۷۶	۸m
<i>T.badium</i> (۵۱۵۶)	فرانسه	۱۴	۷	۰/۳۴	۰/۱۳۵	۲A	۴/۸۹	۳۶/۷۱	۵m+۲sm
<i>T.pratense</i> (۷۲۶۱)	کهگیلویه	۱۴	۷	۰/۲۴	۰/۱۴۹	۱A	۶/۲۳	۴۳/۰۲	۷m
<i>T.pratense</i> (۷۵۵۴)	کرد کوی	۱۴	۷	۰/۲۶	۰/۱۲۶	۱A	۵/۰۴	۴۲/۷۱	۷m
<i>T.hirtum</i> (۳۷۰۴)	استرالیا	۱۰	۵	۰/۱۷	۰/۱۴	۱A	۷/۵۰	۴۱/۵۲	۵m
<i>T.hirtum</i> (۳۷۲۰)	استرالیا	۱۰	۵	۰/۲۴	۰/۱	۱A	۵/۱۲	۴۲/۸۳	۵m
<i>T.repens</i> (Alice)	ایرلند	۳۲	۸	۰/۲۲	۰/۰۹۶	۱A	۲/۴۳	۴۳/۸۳	۱۶m
<i>T.repens</i> (Grass)	ایرلند	۳۲	۸	۰/۱۹	۰/۰۷۶	۱A	۱/۸۲	۴۴/۷۶	۱۶m

A₁ = (Intra Asymmetry chromosomal index) : شاخص عدم تقارن درون کروموزومیA₂ = (Inter Asymmetry chromosomal index) : شاخص عدم تقارن بین کروموزومی

SC (Symmetry Classes) : کلاسه‌های تقارن Stebbins

%TF : درصد فرم کلی، DRL : اختلاف دامنه طول نسبی بزرگترین و کوچکترین کروموزوم، VRC : میزان کروماتین نسبی

دیاگرام حاصل از پراکنش ژنوتیپها براساس مقادیر A_1 و A_2 نشان می دهد که ژنوتیپهای مورد بررسی از لحاظ تکامل کاربوتیپی به دو گروه کاملاً مجزا از یکدیگر تعلق دارند بطوریکه ژنوتیپهای ۲۷، ۷۵۸۵ و ۵۱۵۶ در یک گروه و بقیه ژنوتیپها در گروه دیگر قرار می گیرند (شکل شماره ۴).

شکل شماره ۴ - دیاگرام پراکنش ژنوتیپها براساس دو پارامتر A_1 و

A_2

- ۱- (2139) - $T. fragiferum$ (۳۱۴) - ۲- (314) - $T. fragiferum$ (۳۳۵۷) - ۳- (2357)
 ۴- (2367) - $T. resupinatum$ (۵۷۹۷) - ۵- (5797)
 ۶- (1250) - $T. resupinatum$ (۲۷) - ۷- (27)
 ۸- (4390) - $T. hybridum$ (۸۳۱۳) - ۹- (8313)
 ۱۰- (5158) - $T. alexandrinum$ (۷۵۸۵) - ۱۱- (7585)
 ۱۲- (7593) - $T. subterraneum$ (۵۱۵۶) - ۱۳- (5156)
 ۱۴- (7271) - $T. pratense$ (۷۵۵۴) - ۱۵- (7554)
 ۱۶- (3720) - $T. hirtum$ (۳۷۰۴) - ۱۷- (3704)
 ۱۸- (3720) - $T. hirtum$ (۳۷۰۴) - ۱۹- (3704)
 ۱۹- (3704) - $T. repens$ (Grass) (Alice)

براساس جدول دوطرفه Stebbins نیز نتایج مشابهی بدست آمد بنحوی که ژنوتیپهای مورد مطالعه در دو کلاس A_1 و A_2 قرار می گیرند و ژنوتیپهای موجود در کلاس A_2 در مقایسه با ژنوتیپهای کلاس A_1 نامتقارن تر یا پیشرفته تر بنظر می رسند. پراکنش ژنوتیپهای مختلف براساس دو پارامتر A_1 و A_2 همراه با انواع مختلف تقارن های پیشنهادی توسط استیبینز در شکل شماره ۵ نشان داده شده

تعداد کروموزوم $2n=2X=14$ $T. pratense$ (منطقه کپکلیویه و بویر احمد و منطقه استان گلستان) $X=7$ است که با نتایج بدست آمده توسط Sheidai و همکاران (۱۹۹۸) یکسان و با نتایج بدست آمده ($X=8$) توسط دانشکده کشاورزی Yuxi (۱۹۹۳) متفاوت است که این امر با توجه به تفاوت وارته ها و وجود پایه های ۸ و $X=7$ در این گونه بدیهی می باشد. از نظر تیپ کروموزومی اکثر گونه های مورد مطالعه دارای کروموزومهای متاسانتریک هستند و در جدول دو طرفه Stebbins در کلاس A_1 قرار می گیرند که این نشان دهنده تقارن کاربوتیپی آنها می باشد. در حالیکه گونه های $T. hybridum$ (۲۷)، $T. badium$ (۷۵۸۵) و $T. subterraneum$ (۵۱۵۶) بیشترین مقدار شاخص نامتقارن بودن درون کروموزومی را نشان داد، و کلاس A_2 را بخود اختصاص می دهند. همچنین ژنوتیپهای فوق از لحاظ درصد TF نیز دارای کمترین مقدار است. بنابراین همه موارد فوق بنحوی مؤید یکدیگر بوده و نشان می دهد که کاربوتیپ سه ژنوتیپ مذکور در مقایسه با سایر ژنوتیپها نامتقارن تر بوده و در درجه بالاتری از تکامل قرار می گیرد. از نظر اختلاف درصد طول نسبی بزرگترین و کوچکترین کروموزوم (DRL) بیشترین مقدار ($7/69$) این پارامتر، به ژنوتیپ $T. alexandrinum$ (8313) و کمترین مقدار ($1/82$) به $T. repens$ (Grassland) تعلق دارد. روند تغییرات دو پارامتر DRL و A_2 (معرف پارامترهای نامتقارن بودن بین کروموزومی) در ژنوتیپهای مورد بررسی مقایسه شد و چون بین دو پارامتر فوق رابطه مستقیم و مثبتی وجود داشت لذا اندازه گیری یکی از دو پارامتر ذکر شده جهت تعیین تغییرات بین کروموزومی کفایت می کند. روند تغییرات دو پارامتر درصد TF و A_1 (بعنوان پارامترهای نامتقارن بودن درون کروموزومی) نیز در ژنوتیپهای مورد بررسی با داشتن رابطه معکوس نشان دهنده تغییرات درون کروموزومی می باشد که با اندازه گیری یکی از این دو پارامتر به میزان متقارن یا نامتقارن بودن کروموزومها پی خواهیم برد.

۳۷۰۴ و ۳۷۲۰ بترتیب با طول بازوی بلند $1/75 \mu\text{m}$ و $1/79 \mu\text{m}$ دارای بیشترین میانگین و در یک گروه جداگانه قرار می گیرند و ژنوتیپ ۵۱۵۸ کمترین ($1/00 \mu\text{m}$) میانگین طول بازوی بلند را نشان می دهد.

از نظر طول بازوی کوتاه (SA)، همان ژنوتیپهایی که دارای بیشترین میانگین طول بازوی بلند هستند، در اینجا نیز بیشترین میانگین طول بازوی کوتاه را نشان می دهند و کمترین مقدار ($0/80 \mu\text{m}$) این صفت مربوط به ژنوتیپ ۲۷ از گونه *T.hybridum* می باشد. لازم بذکر است که تنوع در این صفت بیش از دو صفت قبلی مشاهده می شود.

در مورد سه صفت: نسبت بازوها (AR)، شاخص سانترومری (CI) و درصد شکل کلی (درصد TF)، بین ژنوتیپهای مختلف تنوع کمتری مشاهده می شود و اکثر آنها با هم همپوشانی نشان می دهند. نکته قابل ذکر اینکه سه گونه *T.hybridum* (۲۷)، *T.badium* (۵۱۵۶) و *T.subterraneum* (۷۵۸۵) از لحاظ هر سه صفت در گروههای مشابه قرار می گیرند که بیانگر شباهت بسیار زیاد این سه ژنوتیپ و اختلاف آنها با ژنوتیپهای دیگر است و چون این سه صفت بنحوی از طریق روابط درون کروموزومی بیانگر روابط تکاملی هستند، می توان گفت که این ژنوتیپها (۲۷، ۵۱۵۶ و ۷۵۸۵) از نظر تکاملی شبیه بوده و با توجه به پائین بودن میزان درصد TF و CI، آنها در درجه بالاتری از تکامل کاربوتیپی، نسبت به ژنوتیپهای دیگر قرار می گیرند.

است. همانگونه که ملاحظه می شود کلاسههای ۱A و ۲A در دو گروه مستقل قرار گرفته اند.

تجزیه واریانس داده های حاصل از صفات اندازه گیری شده در ۱۹ ژنوتیپ، براساس طرح کاملا تصادفی و با ۳ تکرار، نشان داد که بین ژنوتیپها از لحاظ کلیه صفات کروموزومی اختلاف معنی داری در سطح ۱ درصد وجود دارد (جدول شماره ۲) که بیانگر وجود تنوع زیادی، بین ژرم پلاسماها از نظر صفات مورد مطالعه می باشد.

پس از تأیید اختلاف بین ژنوتیپها توسط تجزیه واریانس داده ها، با استفاده از آزمون چند دامنه ای دانکن ژنوتیپها و گونه ها، مورد مقایسه و دسته بندی قرار گرفت. براساس نتایج حاصل از مقایسه میانگینها که در جدول شماره ۳ آورده شده است، از نظر صفت طول کل کروموزوم (TL)، ژنوتیپهای ۳۷۰۴ و ۳۷۲۰ بترتیب با میانگین طول کروموزوم $3/37 \mu\text{m}$ و $3/12 \mu\text{m}$ بیشترین ارزش میانگین را دارا بوده و این دو ژنوتیپ متعلق به گونه *T.hirtum* است که در جدول مقایسه میانگینها در یک گروه قرار دارند و با ژنوتیپهای دیگر در سطح ۱ درصد اختلاف معنی داری را نشان می دهند. علاوه بر این، ژنوتیپ ۵۱۵۸ با طول کروموزوم $1/82 \mu\text{m}$ ، با کمترین میانگین طول کروموزوم بود، و بصورت جداگانه در یک گروه قرار گرفت، البته این ژنوتیپ با بسیاری از ژنوتیپهای دیگر همپوشانی نشان می دهد.

از لحاظ صفت طول بازوی بلند (LA) نیز شرایطی شبیه حالت قبل وجود دارد بطوریکه در اینجا نیز دو ژنوتیپ

جدول شماره ۲-تجزیه واریانس صفات کاربوتیپی در ژنوتیپهای مورد مطالعه بر پایه طرح CRD (** اختلاف معنی دار در سطح احتمال ۱٪)

منابع تغییرات	درجه آزادی	TL	LA	%LA	SA	%SA	L/S	CI	%TF
ژنوتیپ	۱۸	۰/۴۷**	۰/۱۴**	۱۰/۸۴**	۰/۰۸**	۶/۳۹**	۰/۰۶**	۰/۰۲۱**	۲۴/۵۱**
خطا	۳۸	۰/۰۵	۰/۰۱	۰/۰۶	۰/۰۱	۰/۰۶	۰/۰۱	۰/۰۰۰۳	۳/۳۰
ضریب تغییرات(%CV)		۹/۱۸	۹/۰۷	۳/۴۰	۸/۹۷	۴/۴۳	۷/۴۹	۴/۰۷۳	۴/۲۵
میانگین		۲/۳۱	۱/۲۸	۷/۳۱	۰/۹۸	۵/۶۱	۱/۳۴	۰/۴۲۹۴	۴۲/۷۲

جدول شماره ۳- مقایسه میانگین ویژگیهای کاربوتیپی ژنوتیپهای مورد بررسی به روش دانکن در سطح ۵٪

ژنوتیپ	TL	LA	SA	AR	CI	%TF
<i>T.hybridum</i> (۲۷)	۲/۱۹ cdefg	۱/۲۹ cdef	۰/۸۰ h	۱/۶۵ a	۰/۴۱ d	۳۶/۳۷ d
<i>T.fragiferum</i> (۳۱۴)	۲/۳۳ bcdef	۱/۲۵ cdef	۱/۰۷ bc	۱/۱۷ c	۰/۴۶ a	۴۶/۱۹ a
<i>T.hybridum</i> (۱۲۵۰)	۲/۲۲ cdefg	۱/۲۳ cdef	۰/۹۹ bcdef	۱/۲۵ bc	۰/۴۵ abc	۴۴/۹۲ ab
<i>T.fragiferum</i> (۲۱۳۹)	۲/۳۳ bcdef	۱/۲۷ cdef	۱/۰۶ bcd	۱/۲۰ bc	۰/۴۶ abc	۴۵/۵۴ ab
<i>T.resupinatum</i> (۲۳۵۷)	۲/۰۲ efg	۱/۱۰ fg	۰/۹۲ bcdefgh	۱/۲۰ bc	۰/۴۶ ab	۴۵/۷۰ ab
<i>T.resupinatum</i> (۲۳۶۷)	۲/۱۲ defg	۱/۲۰ cdef	۰/۹۲ cdefgh	۱/۳۲ bc	۰/۴۳ abc	۴۳/۲۲ abc
<i>T.hirtum</i> (۳۷۰۴)	۳/۳۷ a	۱/۷۵ a	۱/۴۴ a	۱/۲۳ bc	۰/۴۸ abc	۴۲/۹۱ abc
<i>T.hirtum</i> (۳۷۲۰)	۳/۱۲ a	۱/۷۹ a	۱/۳۴ a	۱/۳۸ b	۰/۴۳ bc	۴۲/۶۶ abc
<i>T.alexandrinum</i> (۴۳۹۰)	۱/۹۲ fg	۱/۰۹ fg	۰/۸۴ fgh	۱/۲۹ bc	۰/۴۴ abc	۴۳/۷۴ abc
<i>T.badium</i> (۵۱۵۶)	۲/۶۶ b	۱/۵۱ b	۰/۹۸ bcdefg	۱/۶۶ a	۰/۴۳ d	۳۶/۷۱ d
<i>T.glomeratum</i> (۵۱۵۸)	۱/۸۲ g	۱/۰۰ g	۰/۸۲ gh	۱/۲۳ bc	۰/۴۵ abc	۴۵/۰۹ ab
<i>T.resupinatum</i> (۵۷۹۷)	۲/۵۹ bc	۱/۳۸ bcd	۱/۰۹ b	۱/۳۲ bc	۰/۴۶ abc	۴۲/۲۴ bc
<i>T.pratense</i> (۷۲۶۱)	۲/۳۷ bcde	۱/۳۵ bcde	۱/۰۲ bcde	۱/۳۴ bc	۰/۴۳ abc	۴۳/۲۴ abc
<i>T.pratense</i> (۷۵۵۴)	۲/۱۳ defg	۱/۲۲ cdef	۰/۹۱ cdefgh	۱/۳۵ bc	۰/۴۳ bc	۴۲/۷۰ abc
<i>T.subterraneum</i> (۷۵۸۵)	۲/۴۸ bcd	۱/۴۳ bc	۰/۹۴ bcdefgh	۱/۵۹ a	۰/۴۳ d	۳۸/۰۰ d
<i>T.subterraneum</i> (۷۵۹۳)	۲/۱۲ defg	۱/۱۴ efg	۰/۹۰ cdefgh	۱/۲۹ bc	۰/۴۶ abc	۴۲/۶۱ abc
<i>T.alexandrinum</i> (۸۳۱۳)	۲/۰۶ defg	۱/۱۰ fg	۰/۸۶ efg	۱/۳۲ bc	۰/۴۶ c	۴۱/۸۳ c
	۱/۹۹ efg	۱/۱۰ fg	۰/۸۹ defgh	۱/۲۵ bc	۰/۴۵ abc	۴۴/۷۶ abc
<i>T.repens</i> (Alice)	۲/۰۹ defg	۱/۱۸ defg	۰/۹۲ cdefgh	۱/۳۰ bc	۰/۴۴ abc	۴۳/۸۳ abc

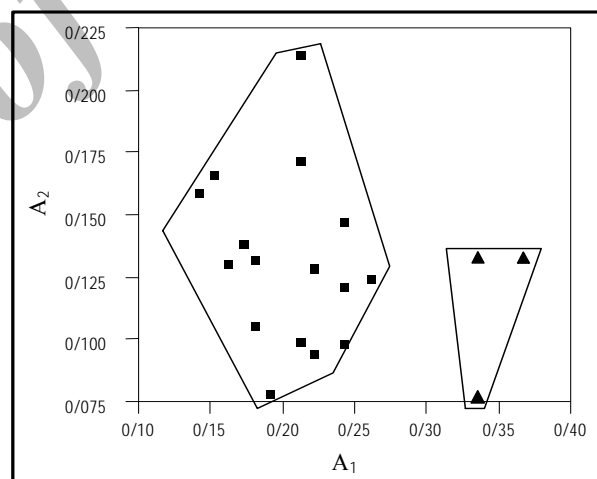
جدول شماره ۴- مقدار ویژه، درصد واریانس، درصد واریانس جمعی و ضرایب بردارهای ویژه سه عامل اصلی حاصل از تجزیه به مؤلفه های اصلی براساس صفات کاربوتیپی

مؤلفه ۳	مؤلفه ۲	مؤلفه ۱	صفت
-۰/۲۹	-۰/۰۳	۰/۴۵	
-۰/۲۸	-۰/۱۳	۰/۴۴	LA
۰/۲۵	-۰/۰۷	۰/۴۳	%LA
-۰/۳۳	۰/۱۹	۰/۴۲	SA
۰/۲۳	۰/۱۴	۰/۴۲	%SA
۰/۰۷	-۰/۵۸	۰/۰۷	AR
-۰/۰۷	۰/۵۱	۰/۰۵	CI
۰/۷۷	۰/۱۷	۰/۲۳	DRL
-۰/۱۰	۰/۵۴	-۰/۱۱	%TF
۱/۰۱	۲/۸۱	۴/۴۸	مقادیر ویژه
۱۱/۱۸	۳۱/۲۱	۴۹/۷۶	درصد از کل واریانس
۹۲/۱۵	۸۰/۹۷	۴۹/۷۶	درصد واریانس جمعی

قرار گرفتند که این بیانگر اختلاف کاربوتیپی این دو ژنوتیپ با سایر ژنوتیپها است. با توجه به مواردی که قبلا ذکر شد می توان گفت تنها عاملی که سبب قرار گرفتن این دو ژنوتیپ در یک کلاس جداگانه می شود بالا بودن میانگینهای طول کل کروموزوم، طول بازوی بلند و طول بازوی کوتاه آنها می باشد و همانطور که می دانیم این صفات بعنوان صفات مهم در مؤلفه اصلی اول می باشند و این دو ژنوتیپ بیشترین مقدار از این مؤلفه را دارا هستند. دو ژنوتیپ Grassland و Alice از گونه تتراپلوئید *T. repens* با تعداد کروموزوم $2n=4x=32$ نیر به همراه گونه های *T. glomeratum*، *T. alexandrinum*، *T. resupinatum* و دو ژنوتیپ *T. hybridum* و *T. fragiferum*، *T. pratense* (۱۲۵۰) و *T. subterraneum* (۷۵۹۳) در یک کلاس جداگانه (کلاس ۲) قرار می گیرند. همچنین ژنوتیپهای *T. hybridum* (۲۷) و *T. subterraneum* (۷۵۸۵) با تعداد کروموزوم $2n=2X=16$ و ژنوتیپ *T. badium* (۵۱۵۶) با تعداد کروموزوم $2n=2X=14$ در کلاس ۳ قرار گرفتند. صفاتی که تشابه این سه ژنوتیپ را با یکدیگر و اختلاف اینها را با ژنوتیپهای دیگر نشان می دهند شامل نسبت بازوها، شاخص سانترومری و درصد شکل کلی است و با توجه به اینکه این سه صفت بیانگر تقارن درون کروموزومی و وضعیت تکاملی هستند بنابراین می توان نتیجه گرفت که این سه ژنوتیپ (۲۷، ۵۱۵۶ و ۷۵۸۵) از لحاظ تکامل کاربوتیپی شبیه یکدیگر بوده و تکامل یافته تر از سایر ژنوتیپها می باشند.

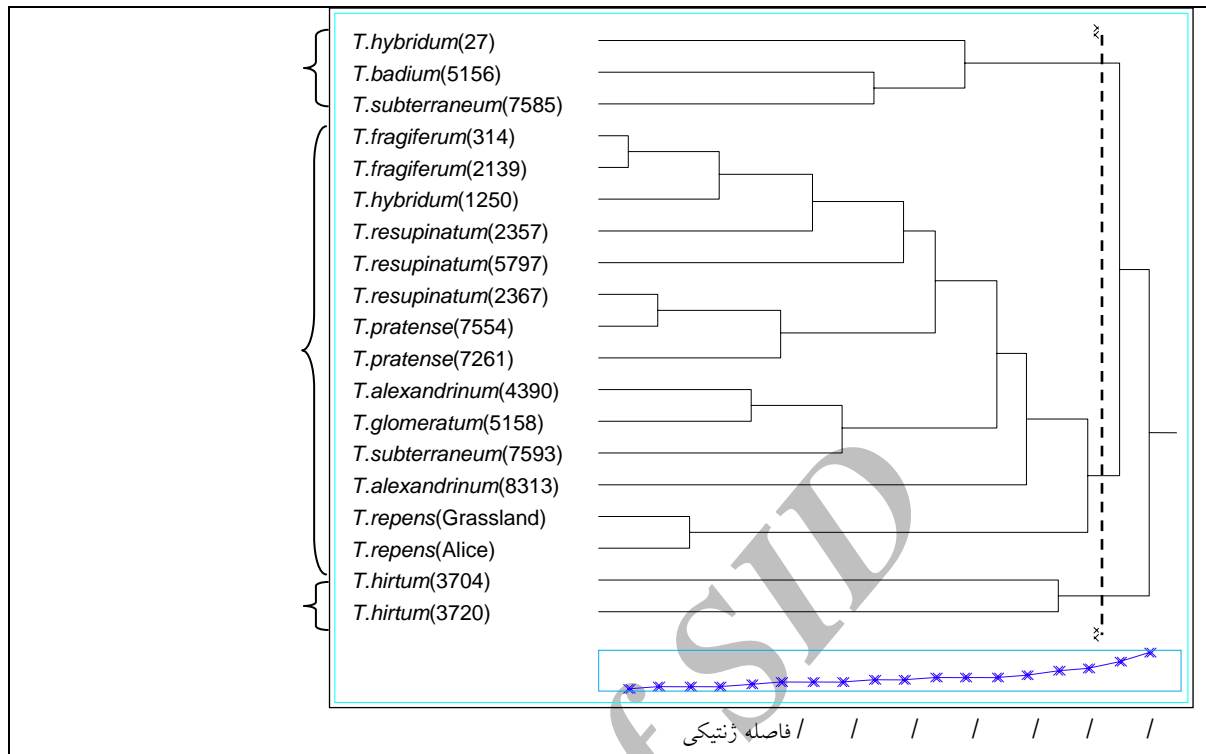
با توجه به اینکه یکی از کاربردهای تجزیه کلاستر تعیین فاصله ژنتیکی بین ژنوتیپها است نتایج حاصل از تجزیه کلاستر نشان می دهد که در بین ژنوتیپها و گونه های مورد مطالعه، کمترین فاصله ژنتیکی بین دو ژنوتیپ ۳۱۴ و ۲۱۳۹ متعلق به گونه *T. fragiferum* است و دو ژنوتیپ ۲۷ از گونه *T. hybridum* و ۳۷۰۴ از گونه *T. hirtum* بیشترین مقدار فاصله ژنتیکی را از یکدیگر دارند که نشان دهنده اختلاف کروموزومی دو گونه فوق است.

برای تعیین نقش هر یک از صفات کاربوتیپی مورد مطالعه در تنوع بین ژنوتیپها، تجزیه به مؤلفه های اصلی انجام که نتایج حاصل در جدول شماره ۴ درج شده است. بر این اساس ۳ مؤلفه اول در مجموع بیش از ۹۲ درصد از تنوع موجود بین ژنوتیپهای مورد مطالعه را شامل می شود. مقادیر ضرایب بردارهای ویژه در مؤلفه اول نشان می دهد که صفات طول کل کروموزوم (۰/۴۵)، طول بازوی بلند (۰/۴۴)، درصد نسبی طول بازوی بلند (۰/۴۳)، طول بازوی کوتاه (۰/۴۲) و درصد نسبی طول بازوی کوتاه (۰/۴۲) بیشترین نقش را در تشکیل این مؤلفه دارد. همچنین در مؤلفه دوم صفات شاخص سانترومری، نسبت بازوها و درصد شکل کلی بترتیب با مقادیر (۰/۵۱)، (۰/۵۸) و (۰/۵۴) بیشترین سهم را در واریانس بین ژنوتیپها نشان می دهند.

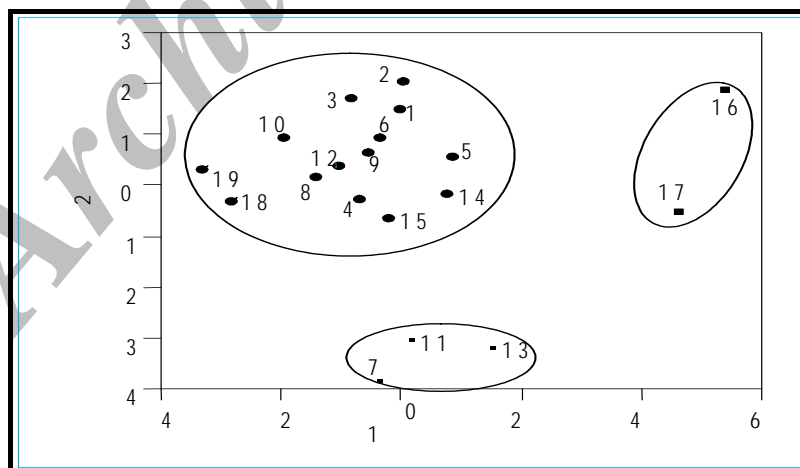
شکل شماره ۵- پراکنش ژنوتیپها و گونه ها براساس مقادیر A_1 و A_2 همراه با انواع تقارن پیشنهادی توسط استینز: ▲ - ژنوتیپهای متعلق به کلاس تقارن ۱A و ■ - ژنوتیپهای متعلق به کلاس تقارن ۲A.

برای گروه بندی ژنوتیپها و گونه های مورد مطالعه براساس صفات کاربوتیپی، تجزیه کلاستر به روش UPGMA (شکل شماره ۶) انجام شد که با برش دندروگرام در فاصله ژنتیکی ۳/۸۹، ژنوتیپها و گونه ها در سه کلاس مختلف قرار گرفتند. بر این اساس دو ژنوتیپ ۳۷۰۴ و ۳۷۲۰ از گونه *T. hirtum* با تعداد کروموزوم $2n=2x=10$ در کلاس ۱

شکل شماره ۶- دندروگرام حاصل از تجزیه کلاستر به روش UPGMA براساس ۹ صفت کاربوتیپی جدول ۴

دیگرام پراکنش ژنوتیپها براساس دو مؤلفه اصلی اول و سه گروه متمایز قابل تشخیص هستند که این امر مؤید دوم در شکل شماره ۷ نشان داده شده است. در این دیگرام نتایج حاصل از تجزیه کلاستر است.

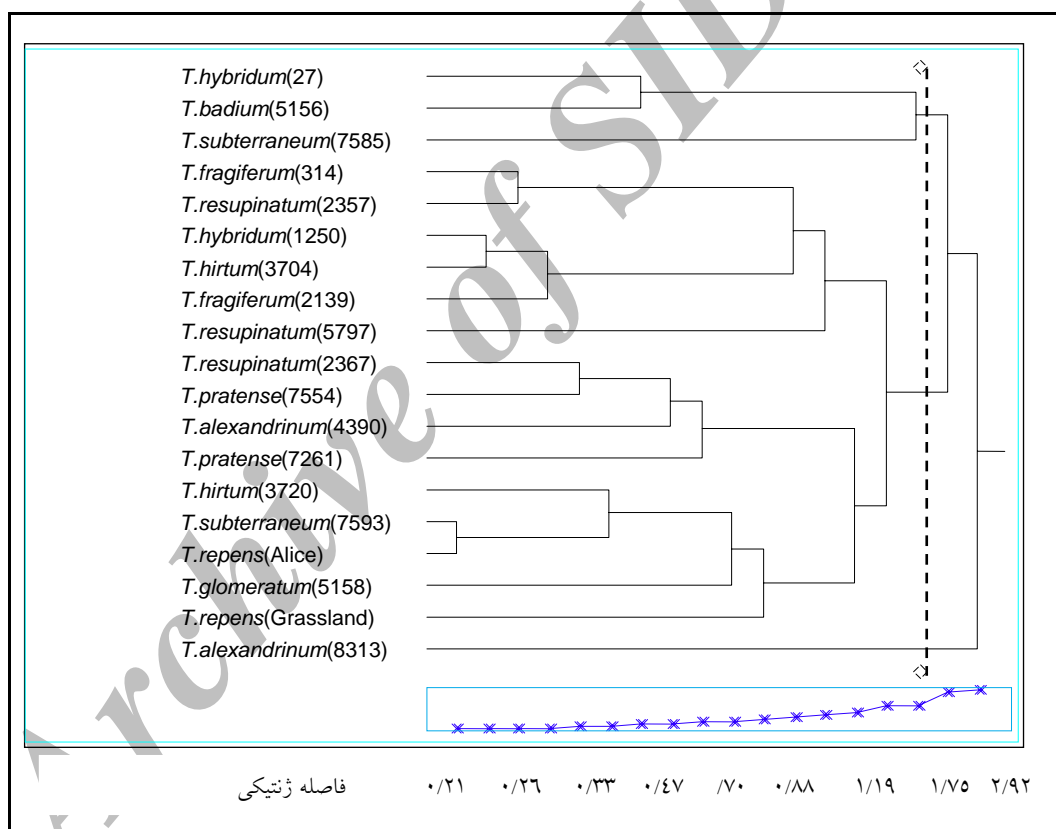

شکل شماره ۷- دیگرام پراکنش ژنوتیپها براساس دو مؤلفه اصلی اول و دوم

۱- *T.fragiferum* (۲۱۳۹)-۲ *T.fragiferum* (۳۱۴)-۳ *T.fragiferum* (۲۳۵۷)-۴ *T.resupinatum* (۲۳۶۷)-۵ *T.resupinatum* (۵۷۹۷)
 ۶- *T.resupinatum* (۱۲۵۰)-۷ *T.hybridum* (۲۷)-۸ *T.hybridum* (۴۳۹۰)-۹ *T.alexandrinum* (۸۳۱۳)-۱۰ *T.alexandrinum* (۵۱۵۸)
 ۱۱- *T.glomeratum* (۷۵۸۵)-۱۲ *T.subterraneum* (۷۵۹۳)-۱۳ *T.subterraneum* (۵۱۵۶)-۱۴ *T.badium* (۷۲۶۱)-۱۵ *T.pratense* (۷۵۵۴)
 ۱۶- *T.pratense* (۷۵۵۴)-۱۷ *T.hirtum* (۳۷۰۴)-۱۸ *T.hirtum* (۳۷۲۰)-۱۹ *T.repens* (Grass)-۲۰ *T.repens* (Alice)

می شود. نتایج حاصل از تجزیه کلاستر براساس دو پارامتر A_1 و A_2 ، نتیجه بدست آمده را (شکل‌های ۵ و ۶) تایید می نماید با این تفاوت که در تجزیه کلاستر، ژنوتیپ *T.alexandrinum* (۸۳۱۳) در یک گروه مجزا قرار می گیرد که این امر را می توان به بالا بودن تغییرات بین کروموزومی و میزان بالای A_2 و DRL در ژنوتیپ مذکور نسبت داد.

بمنظور گروه بندی ژنوتیپها از لحاظ تکاملی، تجزیه کلاستر (UPGMA) بر اساس دو پارامتر A_1 و A_2 (شکل شماره ۸) انجام شد و بر این اساس با برش دندروگرام در فاصله ژنتیکی ۱/۷۵ ژنوتیپها از لحاظ تکاملی در سه گروه متمایز قرار می گیرند که دو ژنوتیپ *T.repens* (Alice) و *T.subterraneum* (۷۵۹۳) کمترین فاصله ژنتیکی را نشان می دهند و بیشترین مقدار فاصله ژنتیکی بین دو ژنوتیپ *T.hybridum* (۲۷) و *T.alexandrinum* (۸۳۱۳) مشاهده

شکل شماره ۸- دندروگرام حاصل از تجزیه کلاستر به روش UPGMA براساس دو پارامتر A_1 و A_2

منابع:

- 1-Ansari, H.A., Ellison, N.W., Reader, S.M., Badaeva, E.D., Bernd Friebe, T.E. Miller and Williams, W.M. 1999. Molecular Cytogenetic Organization of 5S and 18S-26S rDNA Loci in White Clover (*Trifolium repens* L.) and Related Species. *Annals of Botany*. 83: 199-206.
- 2- Huziwara, Y. 1962. Karyotype analysis in some genera of compositeae. VIII Further studies on the chromosome of Aster. *Amer.J.Bot.* 49: 116-119.
- 3-Issolah, R. and bdelguerfi, A.A. 1999. Chromosome numbers within some spontaneous

- population of 10 *Trifolium* species in Algeria. *Caryologia*. 52: 151-154.
- 4-Levan, A.K., Fredga, K. and Sandberg, A.A. 1964. Nomenclature for centromic position on chromosomes. *Hereditas*. 52: 201-220.
- 5-Löve, Å., Löve, D. 1975. Plant Chromosomes. J.Cramer, in der A.R. Gantener verlag kommanditgesellschaft FL-9490 UADUZ.
- 6-Romero Zarco, C. 1986. A new method for estimating Karyotype asymmetry. *Taxon*. 36: 526-530.
- 7-Sheidai, M., Hamta, A., Jaffari Mofidabadi, A. and Noori Dalooi, M.R. 1998. Karyotype study of *Trifolium* species and cultivars in Iran. *J. Sci. I. R. Iran*. 9: 215-222.
- 8-Stebbins, G.L. 1971. Chromosomal evolution in higher plants. London, Edward Arnold Publisher, Ltd.
- 9-Yuxi Agricultural College Annual Report, 1993. Karyotype analysis of *Trifolium pratense* and *T. repens*. Luoyang, Henan, China. *Grassland-of-china*. 3: 65-66.

Archive of SID

Karyological Study on Some of Species of *Trifolium* genus in IRAN

Hesamzadeh Hejazi, S.M., Ziaei Nasab, M.

Research Institute of Forests and Rangelands (gene bank), Tehran-IRAN

Abstract

The genus *Trifolium* L. (Fabaceae) an important member of forage plants comprises approximately 248 species. The germplasm used in this study containing 19 genotypes from 10 species of clover genus considered by Karyotypic studies. In this study, the Video Analysis System was used for karyotype analysis. The basic chromosome number was varied between $X=5$ (in two diploid genotypes), $X=7$ (in three diploid genotypes) and $X=8$ (in twelve diploid genotypes and two tetraploid genotypes). The genotypes number 7585, 27 and 5156 classified to symmetric class of $2A$ and others stand to $1A$. The plot of genotypes, based on two parameters of A_1 and A_2 , and symmetry types of Stebbins had the same results. The Results of analysis of variance based on completely randomized design (CRD) showed a significant differences among the genotypes for all traits ($P < 0.01$). Using principal component analysis, the first, second and the third component justify 92.15% of total variance. In the first component, the length of the long arm, long arm relative percentage, short arm, short arm relative percentage and the total length of chromosome which had the highest coefficients of eigen values also had the most significant role in total variance. In the second component the feature of the arm ratio, centromer index and total form percentage had the most important part in creating of total variance. By cutting dendrogram resulted from cluster analysis (UPGMA) based on 9 parameters (TL, LA, %LA, SA, %SA, AR, CI, DRL, %TF) in genetic distance 3.89, the genotypes classified to three classes which certainly the first and the second components had the most significant role in separated classes. In this study there was the highest distance between *T.hybridum* (27) and *T.hirtum*(3704) which imply the least affinity between them. There was the least karyotypic difference between two genotypes 314 & 2139 from the species of *T.fragiferum*. The diagram of the genotypes dispersion, based on two main components, classified the genotypes in three separated groups, supporting the results of cluster analysis. By cutting dendrogram produced from cluster analysis (UPGMA) based on 2 parameters (A_1 and A_2) in genetic distance 1.75, the genotypes classified to three classes. In this study there was the highest distance between *T.hybridum*(27) and *T.alexandrinum* (8313) which imply the least affinity between them. There was the least karyotypic difference between two genotypes *T.repens* (Alice) and *T.subterraneum*(7593).

Key words: Cluster analysis, Cytogenetic, *Fabaceae*, Principal component analysis, *Trifolium*, Video Analysis System.